

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 4. & 5. lib. Judith, in quibus describitur apparatus bellicus Israëlitarum contra Holofernus potentiam. Achioris de statu Israëlitarum quæsiti responsum, ægrè auditum ab ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

quâ morulâ exit, sed nec ministros, nec vestes reperiens, obvios quosdam centones colligit, illisque inter lamenta amictus ad Aulam properat, improperans: quàm immanè afficiatur injuriâ, non tantùm debitò Ministrorum suorum respectu, sed ipsis etiam vestibûs spoliatus. Quot verba, tot deliria videbatur loqui janitoribus: inde majorem in rabiem actus: quid, inquit: non agnoscitis me Dominum paulò antea balnea ingressum? quis alius vices meas & personam aget in Pallatio? fama interim perfertur ad aures Angeli de re ante fores Palatii gesta, qui ut superbum majori exponeret confusione illum in præsentia omnium ad se vocat, & priores querelas audiens, ridet cum ministris vesani hominis amentiam. Tandem verò ad secretum cubile abductum admonet superbix suæ, ostendens: quàm facili negotio contigerit, ipsum de sede sua dejectum, & sic miserrimè abjectum esse. Is ergò agnoscens reatum suum, dolet de facto, & vestibûs ab Angelo indutus, ipsò disparente prodit è cubiculo, recepturusque à Ministris narrat omnia secum gesta. Hanc Historiam, fusiùs nonnihil à citato sanctissimo Authore descriptam, mente ut superius dixi revolve, & levî conatu superbi Spiritûs franges assultum.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 4. & 5. lib. Judith, in quibus describitur apparatus bellicus Israëlitarum contra Holofernis potentiam. Achioris de statu Israëlitarum quaesiti responsum, agrè auditum ab Holoferne, & ab eo graviter castigatum.

Confidera I. **Q**UOD licet Israëlitzæ ad repellenda Holofernis potentiam omnem moverint lapidem, fortissimis præfidiis muniendò fines suos: attamen his omnibus quasi parum confisi, ad orationem confugerint, certi: vana esse præsidia, divinis destituta auxiliis. *Clamavit ergo teste Sacra Scriptura v. 8. cap. 4. omnis Populus &c. quânto purior, ait S. Chrysost. Serm. de Moyse, frequentiorque fuerit oratio, tantò celerior veniet inimicis Vindicta: hostis, dum oras, premitur, dum cessas, erigitur. Viderat olim Elifæus ad defensionem sui montem plenum equis 4. Reg. 6. oravit tamen ad Dominum ratus longè plus armaturæ in præcibus esse repositum, quàm in plurimis*

Rrr 2

N.377.
forti-

fortissimisquē militum turmis. Christus ipse in sui tutelam duodecim legiones Angelorum stare paratas sciens, unicō Orationis præsidio, ternā vice repetitō, usus esse legitur. Nullus unquam inter Europæ Reges aut robore virium, aut belli peritiā excelluit Alphonsus Lusitanæ Regem. Is à nullo unquam victus vincebat omnes quos habebat hostes. Cunctas autem Victorias solis precibus cuiusdam Eremitæ adscribebat. Jacob Patriarcha Josepho filio suo longè charissimo extremum vale & paternam Benedictionem daturus, Genes. 48. hæc Verba protulit: *do tibi partem unam extra fratres tuos, quam tuli de manu Amorrhæi in gladio & arcu meo. Ubi Chaldæus expresse legit: quam tuli in Oratione & deprecatione mea.* Sed quænam arcum inter & orationem proportio, ut unum alterius vices agat? respondet huic quæstioni S. Ambros. serm. 1. de Elisæo dicens: *Oratio longius vulnerat, quam sagitta: sagitta enim non nisi proximè conspectum vulnerat adversarium, Oratio autem etiam longius positum vulnerat inimicum &c.* Quid ergo bellicosus hisce temporibus nos Christiani toti occupamur in convehendis tormentis currulibus, in acuendis ensibus, in conducendis militibus? cur non magis Israëlitarum more erectis ad Cælum manibus clamat omnis Populus ad Dominum instantiā magnā? paribus verbis, quibus Eliachim animavit Israëlitas, animat nos Ecclesia, asserens: *memores estote Moysis servi Domini, qui Amelech confidentem in Virtute sua & in exercitu suo, & in clypeis suis, & in curribus suis, & in equitibus suis, non ferrò pugnandò, sed precibus sanctis orandò dejecit v. 13. capitis cit.*

N.378.

Considera 2. Quam clarò exemplò Achior Veritatem illius probet adagii: *Veritas odium parit*: nam statum Israëliticæ Gentis describens, ut vix finem dedit loquelæ, epilogi locò dicens c. 5. v. 25. *si verò non est offensio Populi hujus coram Deo suo, non potuerimus resistere illis &c.* *Quantocius irati sunt omnes Magnates Holofernis, & cogitabant interficere eum. v. 26. citati cap.* Joannis Baptistæ caput olim avocabatur è carcere, sed non alia de causa, quam ut mortuum videretur in disco. Josephus pariter vocabatur è carcere, sed ut solum regale scanderet. O quam dispar horum conditio! Iste revelandò somnia evadit mortem, obtinet præmium, acquirit coronam: Joannes vero Veritatem dicendò capitalem subit sententiam, mori cogitur. Et quid Petrum affixit Cruci! quid Paulo abscidit caput? quid singulos Christi discipulos crudelibus objecit tormentis: nisi Veritas orbi denunciata? quid benedictam Salvatoris linguam myrrhatò

rhatò potavit vinò: nisi Veritas surdis Judæorum auribus tam sæpè inculcata? Liber Judicum (ut suò memini locò) narrat: Juvenem Levitam exstitisse, opibùs valentem & pulcherrimæ junctum uxori. Qui cùm celerì gressu in civitatem Gabaam pervenisset, cives adeò nefandâ libidine exarsere in ejus conjugem, ut in publica platea per noctem eâ crudeliter abusi, relinquerint tandem mortuam, ante Domûs ostium jacentem. O Veritas! puella cœlesti decore ornata, filia ipsius Sancti Spiritûs! Venustas tua adeò placet, ut Esdræ 3. dicat S. Textus: *omnis terra Veritatem invocat, Cælum ipsum benedicit, & omnia opera moventur, & tremunt eam &c.* Idem tamen ab hominibus impiis experiri cogeri, quod à Gabaonitis accidit uxori juvenis Levitæ: nam ab eorum Domibus exclusa, fallacibùs linguïs in publico corrumperis testante Isaiâ cap. 59. *corrui veritas in plateis.* Verùm Ille, qui pudendum & barbarum in Gabaonitis vindicavit delictum, adhuc graviori pœnâ per suos Angelos puniet corruptæ Veritatis scelus. Vide ergo: quid te maneat Christiane Lector, si Veritatem odio habens, ei sis injurius? Holofernes caput perdidit, dum aures præbuit adulantium mendaciis: quid continget tibi: qui non audis tantùm, sed & loqueris mendacia?

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 6. 7. & 8. lib. Judith, in quibus describitur quomodo Achior arbori alligatus ab Israëlitis solutus, & ab illis animatus sit. Quomodo obsessæ Bethulia cives cœperint animis cadere, erecti ad fiduciam per Judith &c.

Considera 1. QUàm sedulam Deus curam habeat eorum hominum, N.379. qui Veritatis Præcones agunt, ab aliis persecutionem passi: Achior enim arbori alligatus, non tantùm ab egressis civibus Bethuliae nil mali sibi inferri sensit, sed copiosò solatiò recreatus, in civitatem abductus est cap. 6. v. 17. civibùs illum taliter alloquentibùs: *Deus Patrum nostrorum, cujus tu Virtutem predicasti, ipse tibi dat hanc vicissitudinem, ut eorum magis tu interitum videas.* Ita veritas olei instar premi nonnihil, sed adeò suppressi non potest, ut non continuò supernatet. Etiam infamis ille truncus, in Golgothæo monte erectus, ob solius Divinæ Veritatis sibi allegatæ contactum id honoris